

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/224/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617205866
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617205866.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanej: X. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W. XXXX/X, XXX XX H. A., t. č. Am V. X/X, XXXX V., Österreich, o zaplatenie 1.397,21 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5Csp/64/2017 zo dňa 17.04.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom ako súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukazuje na ust. § 52, § 53, § 517, § 565 Občianskeho zákonníka, ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t.j. 16.11.2013, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a vykonané dokazovanie konštatoval nasledovné skutkové a právne závery:

Aktívnu legitimáciu žalobcu mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok medzi pôvodným žalobcom spoločnosťou Poštová banka, a.s. a žalobcom uzatvorenou dňa 13. 6. 2017 a prílohou k tejto zmluve vzťahujúcou sa na žalovanú.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobu žalobcu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o úvere, uzavretej medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou. Žalovaná uzavretie zmluvy o úvere a poskytnutie úveru nerozporovala. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právna predchodkyňa žalobcu a žalovaná uzatvorili zmluvu o úvere dostupná pôžička, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s dojednaným úrokom. Zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, keďže právna predchodkyňa žalobcu konala pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu podnikateľskej činnosti. Preto sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľskom úvere je údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmysle zákonného ustanovenia § 2 písm.

h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, sa celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú pritom všetky náklady, vrátane úrokov, provízií, dane a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Celkové náklady spotrebiteľa sú rozdielnou veličinou oproti celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorá je tvorená súčtom samotného spotrebiteľského úveru. V tomto prípade poskytnutou sumou 3000,- Eur a celkových nákladov spotrebiteľa, t. j. najmä sumou úrokov a poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o úvere, uzavretá medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalovanou, však údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, neobsahovala. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom je nepochybné, že uvedeným údajom sa rozumie konkrétna suma, ktorú musí spotrebiteľ pri riadnom plnení si zmluvy zaplatiť. Údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, predstavuje dôležitú informáciu pre spotrebiteľa, nakoľko vyjadruje, akú celkovú sumu je povinný veriteľovi pri riadnom plnení záväzkov zo zmluvy o úvere zaplatiť. Zmluva v tomto prípade obsahovala len údaj o celkovej výške nákladov spotrebiteľa na spotrebiteľský úver v sume 1.008,71 Eur. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver v 36 mesačných splátkach po 114,29 Eur vrátane poistenia, čo činí spolu 4.114,44 Eur. Keďže výška úveru predstavovala sumu 3000,- Eur a v zmluve o úvere neboli individuálne dojednané žiadne ďalšie poplatky, ktoré by bola žalovaná povinná veriteľovi zaplatiť, predstavovala suma celkových nákladov na spotrebiteľský úver 1.114,44 Eur, nie 1.008,71 Eur, ako je uvedené v zmluve. Veriteľovi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprislúchajú poplatky, ktoré si s dlžníkom individuálne nedojednala. Sadzobník poplatkov nepochybne nepredstavuje individuálne zmluvné dojednanie, dlžník nemá žiadnu možnosť jeho obsah ovplyvniť, sadzobník poplatkov, navyše, nespĺňa obligatórnu náležitosť písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd považoval za neplatné dojednanie účastníkov zmluvy o úvere o povinnosti žalovanej platiť ako súčasť splátky poistné. V zmluve o úvere absentuje dojednanie o výške poistného. V zmluve je uvedený len druh poistenia (základný súbor poistenia), bez akejkoľvek bližšej konkretizácie. Zo zmluvy nevyplýva, akú sumu bola žalovaná povinná z dojednanej splátky uhrádzať na poistné. Zákonné ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje absenciu údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Keďže úver, poskytnutý žalovanej, sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi prislúchalo len právo na zaplatenie poskytnutých finančných prostriedkov úverom v sume 3000,- Eur. Z listinných dôkazov, ako aj zo zhodných tvrdení strán sporu mal súd preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 3.242,87 Eur. Žalovaná riadne zaplatila prvé tri splátky úveru, následne svoju povinnosť mesačne splácať úver porušila. Z uvedeného dôvodu pôvodná veriteľka Poštová banka úver zosplatnila listom zo dňa 28. 7. 2014. Súčasne v uvedenom liste vyzvala žalovanú na úhradu celého dlhu v lehote 10 dní od doručenia výzvy. List bol podaný na poštovú prepravu dňa 30. 7. 2014, čiže dostal sa do dispozičnej sféry žalovanej. Predčasná splatnosť úveru nastala dňom 9. 8. 2014, t. j. dňom, kedy uplynula lehota, ktorú pôvodný veriteľ určil žalovanej na splatenie celého dlhu. Od 10. 8. 2014 sa žalovaná dostala do omeškania.

Ku dňu 9. 8. 2014 žalovaná zaplatila pôvodnej veriteľke sumu 342,87 Eur (tri splátky, každá á 114,29 Eur). K tomuto dňu teda žalovaná dlžila sumu 2.657,13 Eur. Žalobca vyčíslil úroky z omeškania do zosplatnenia dlhu vo výške 7,- Eur, po zosplatnení dlhu vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 220,- Eur (Ku dňu omeškania bola v zmysle občianskoprávných predpisov úroková sadzba vo výške 5,15%. Úrok z omeškania zo sumy 2.657,13 Eur od 10. 8. 2014 do 20. 5. 2016 bol 211,82 Eur, zo sumy 2.557,13 € od 26. 2. 2016 do 10. 3. 2016 bol 5,05 Eur, zo sumy 1.057,13 Eur od 11. 3. 2016 do 31. 3. 2016 bol 3,13 Eur). Spolu vznikol nárok žalobcovi na úroky z omeškania vo výške 227,- Eur. Keďže žalovaná zaplatila právnej predchodkyňi žalobcu, spolu 3.242,87 Eur, splnila si všetky záväzky zo zmluvy o úvere, a preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie žiadneho plnenia. Len na okraj súd uvádza, že pokiaľ žalobca v doplnení žaloby navrhol priznať úroky z omeškania v percentuálnej sadzbe od 1. 6. 2017, tvrdiac, že pri vyhotovovaní žaloby došlo k zrejmej nesprávosti, súd uvedenú skutočnosť preukázanú nemal. Žalobca v žalobe tvrdil, že dátum začatia úročenia úrokov z omeškania percentom z dlžnej istiny je daný dňom nasledujúcim po dni, do ktorého si žalobca uplatnil dňom 28. 7. 2017 úroky z omeškania percentuálnou sadzbou. Ak následne žalobca zistil, že úroky z omeškania pevnou sumou boli vyčíslené ku dňu 31. 5. 2017, nemožno to považovať za zrejmu nesprávosť. Navyše, v časti nároku na zaplatenie úrokov z omeškania od 1. 6. 2017 do 28. 7. 2017, by sa jednalo o zmenu žaloby (žalobca požadoval viac ako bolo žalované), ktorá, v zmysle zákonného ustanovenia § 294 Civilného sporového poriadku, v spotrebiteľských sporoch, ak je žalovaným spotrebiteľ, prípustná nie je.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení ust. § 262 ods. 1 CSP.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať nárok na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukazoval na to, že žalobca nemal možnosť sa procesne v konaní brániť, keď súd svojim postupom znemožnil účasť žalobcu na konaní a bez toho, aby žalobcu oboznámil o výsledku posúdenia prejudiciálnej otázky o možnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere, žalobu zamietol. Súd svojim procesným postupom nevyzval žalobcu na vyjadrenie sa k otázke určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti a nepostupoval podľa § 129 CSP. Súd môže podávateľa vyzvať aj na odstránenie takej vady podania vo veci samej, ktorá nebráni pokračovaniu v konaní, ak je to účelné pre ďalší priebeh konania. Súd nevyzval žalobcu ani podľa § 157 CSP. Mal vyzvať žalobcu, aby sa vyjadril k predbežnému právnemu posúdeniu veci o vyhlásení bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere. Nevytýčil termín predbežného prejednávania sporu podľa § 168 CSP. Súd mohol vo veci vytýčiť termín predbežného prejednávania sporu, ktorého účelom je zabrániť inštitútu tzv. prekvapivých rozsudkov, akým napadnuté rozhodnutie nesporne je. Taktiež nevytýčil termín pojednávania podľa § 177 ods. 1 CSP. Má za to, že takýto postup súdu nie je v súlade so zásadami účelnosti a hospodárnosti konania, nastáva situácia, kedy jedinou možnosťou procesnej obrany žalobcu je právo podať odvolanie, čím sa de facto prenáša úloha súdu prvej inštancie na súd druhej inštancie, čo nie je žiaduce.

Pokiaľ sa týka celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, uviedol, že celkovú čiastku úveru (celkovú výšku nákladov) tvorí súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom, pričom o tejto skutočnosti bol žalovaný oboznámený v samotnej zmluve v časti 3. Údaj o výške poskytnutého úveru ako aj celkovej výške nákladov zmluva o úvere obsahuje, pričom takýto výklad súdu je podľa právneho názoru žalobcu šikanóznym uplatňovaním práva a prílišným formalizmom. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdneho dvora z 9.11.2016 sp. zn. C-42/15. Samotné číselné neuvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, nakoľko celková čiastka úveru je zo zmluvy jednoznačne identifikovateľná banálnym matematickým súčtom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré zmluva obsahuje. Žalovaný na uvedenú skutočnosť bol upozornený priamo v zmluve o úvere pod dojednanými parametrami úveru, čo je zároveň v rozpore s eurokonformným výkladom zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je svojím obsahom úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku.

Pokiaľ sa týka predpokladov pre výpočet RPMN s uvedeným výkladom súdu prvej inštancie nemožno súhlasiť. Všetky údaje, ktoré boli potrebné pre výpočet RPMN podľa platnej legislatívy boli v zmluve o úvere obsiahnuté. V tomto sa javí odôvodnenie súdu za nepreskúmateľné, nakoľko súd len stroho uvádza, že údaje v zmluve o úvere chýbajú avšak bez bližšej špecifikácie o aké údaje sa má jednať. Zmluva o úvere obsahuje jednak výšku úveru, úrokovú sadzbu, dátum prvej splátky ako aj dátum konečnej splatnosti ako aj počet mesačných splátok. Z uvedeného preto nie je zjavné, ktoré údaje podľa názoru súdu neboli uvedené.

Nesúhlasil s tvrdením súdu týkajúcim sa skutočnosti, že v zmluve o úvere je uvedený nesprávny údaj o celkovej výške nákladov a výška RPMN je vypočítaná nesprávne. Nie je vôbec jasné, na základe akých skutočností súd tvrdí, že údaj o celkovej výške nákladov a RPMN je nesprávny.

3. Pokiaľ ide o poistenie úveru tak uvádzal, že išlo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, pričom do celkových nákladov úveru sa s poukazom na ust. § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie úveru, to znamená, že ak na získanie úveru nebolo poistenie povinné, poplatok za poistenie nemá byť započítaný do celkových nákladov spojených

s úverom. Do celkových nákladov sa poplatok za poistenie úveru započíta len, ak je poistenie povinné na získanie úveru, resp. na získanie za ponúkaných podmienok. V prípade zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným nebol poplatok za poistenie zarátaný do celkových nákladov, nakoľko žalovaný uzavrel zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby poistenia úveru, pričom táto nebola podmienkou na získanie úveru alebo získanie za ponúkaných podmienok.

Na základe uvedeného je zrejmé, že celková výška nákladov a RPMN bola vypočítaná správne, a preto súd nesprávne rozhodol, že zmluvu o úvere z vyššie uvedených dôvodov posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov.

Podľa právneho názoru žalobcu je rozhodnutie okresného súdu vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné. V tejto súvislosti poukázal na nálezy Ústavného súdu SR, Ústavného súdu ČR, rozhodnutia Najvyššieho súdu SR.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu proti rozsudku okresného súdu písomne nevyjadřila.

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalobca, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

10. S rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

11. Ako bolo uvedené vyššie, odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

12. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukazuje na to, že prvoinštančný súd ho mal najskôr procesným postupom podľa § 129 CSP vyzvať na odstránenie takej vady podania vo veci samej, ktorá nebráni pokračovaniu v konaní, ak je to účelné pre ďalší priebeh konania, odvolací súd považuje za dôležité zdôrazniť, že prvoinštančný súd žalobu žalobcu zamietol nie z dôvodu neurčitosti žaloby (táto vada navyše zakladá iný procesný následok), ale z dôvodu uvedeného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

13. Žalobca vo svojom odvolaní namietal skutočnosť, že okresný súd nepostupoval podľa § 157 CSP a nevyzval ho, aby sa vyjadril k predbežnému právnomu posúdeniu veci o vyhlásení bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za dôležité zdôrazniť, že ust. § 157 CSP sa týka predovšetkým sudcovskej koncentrácie konania, týka sa postupu a vedenia konania, otázok procesného charakteru.

14. V zmysle ust. § 168 CSP môže súd vo veci vytyčiť termín predbežného prejednanie sporu. Nie je však povinný tak urobiť.

15. Z obsahu spisového materiálu nepochybne vyplýva, že okresný súd v predmetnom konaní vytyčil termín pojednávania v súlade s ust. § 177 CSP. Na uvedené pojednanie sa žalobca ani žalovaná nedostavili, svoju neprítomnosť písomne ospravedlnili.

16. Dôvod zamietnutia žaloby žalobcu okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia podrobne zdôvodnil, vyhodnotil skutkové a právne závery, ku ktorým dospel na základe vykonaného dokazovania.

17. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

18. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania, odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalovaného, a preto odvolací súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)